

CUVÎNT DE DESCHIDERE

Prof. dr. doc. MIHNEA GHEORGHIU,
președintele Academiei de Științe
Sociale și Politice

Sesiunea Științifică de comunicări, pe care am onoarea s-o deschid acum, reprezintă de fapt o reuniune bienală obișnuită a Muzeului nostru de istorie națională, pe care, anul acesta, am dedicat-o Centenarului Războiului de Independență.

Tema la care ne vom concentra atenția și care este evocată în titlul Sesiunii noastre (*Lupta poporului român pentru libertate și independență*) dorește să pună în evidență, odată mai mult, o idee fundamentală, o permanență a întregului nostru mod de a înțelege sensul și importanța Centenarului sărbătorit și anume aceea că marele ideal al neatrănării n-a intrat niciodată în sfera utopiei ideologice și nici în fatalismul mișcărilor politice determinat la nivelul marilor puteri, ci a reprezentat, în chip activ și combativ, o luptă conștientă continuă, multiseclară, ale cărei concluzii istorice, scrise cu sîngele ostașilor noștri pe cîmpurile de luptă, n-au avut nevoie de bunăvoința, ci de simpla recunoaștere politică onestă din partea celorlalte state participante la război sau beneficiare ale Războiului nostru de Independență, ca și ale ultimelor două războaie mondiale.

O altă idee de bază a sensului înalt al acestei lupte necurmte și care se detașează pe un traseu milenar, este participarea întregului popor, și în primul rînd a țărănimii, la întregul proces al cuceririi independenței României, adică a românilor din toate provinciile, inclusiv din teritoriile aflate vremelnic sub stăpînire străină.

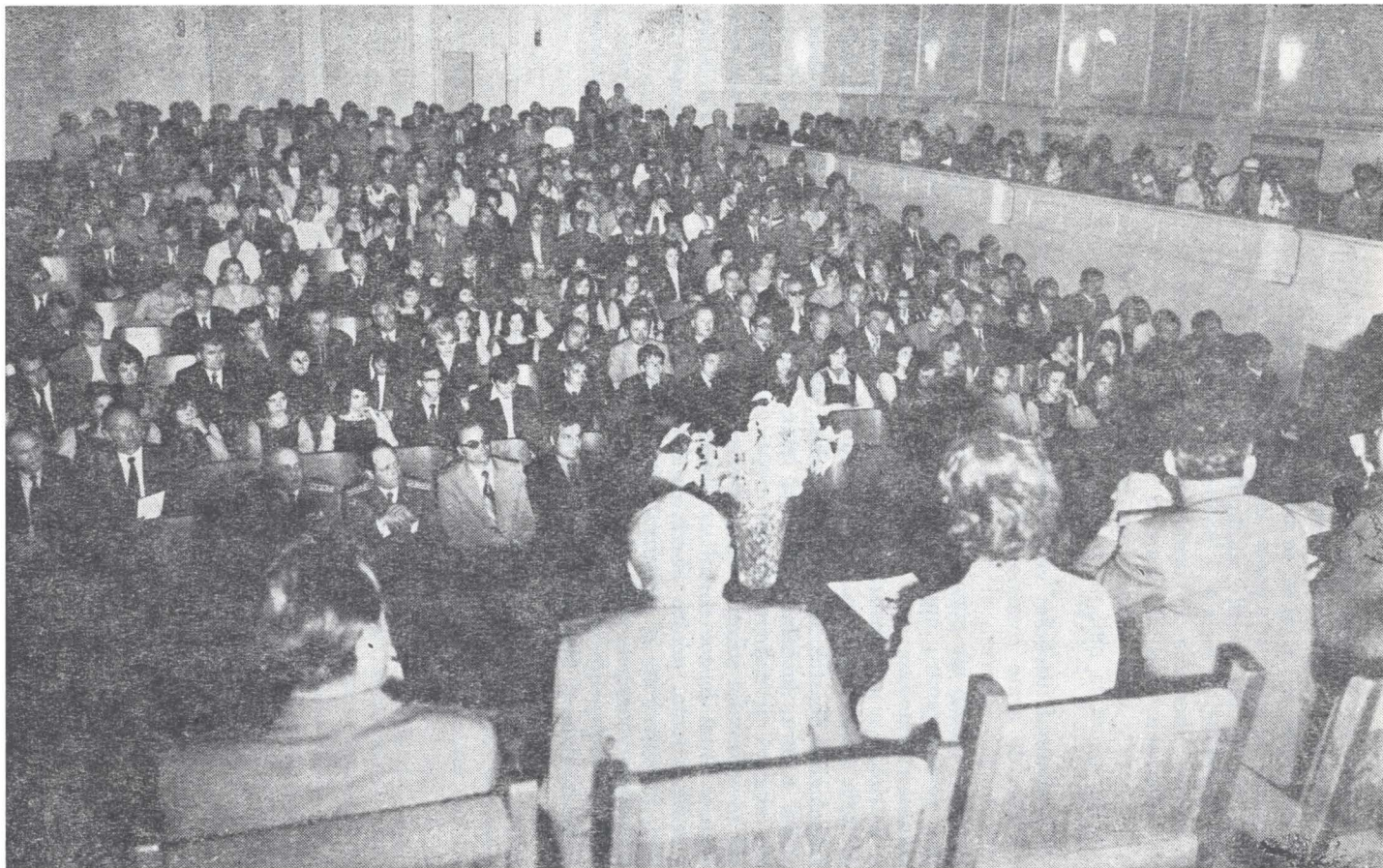
Poporul a dus greul războiului ; el a fost „oastea cea mare“ și a dat cei mai mulți eroi — cunoscuți și mai cu seamă necunoscuți — și cele mai multe victime și de aceea lui se cuvine eterna glorie, de la Plevna la Mărășești și pînă la 23 August 1944.

Centenarul Independenței ne oferă de asemenea prilejul de a evidenția cum tînăra clasă muncitoare din România a participat cu deplină dăruire de sine la această luptă. Prin atitudinea față de războiul din 1877—1878, socialismul românesc, mișcarea muncitorească s-au ridicat la înălțimea sarcinii istorice de a fi exponenții aspirațiilor celor mai înalte ale societății românești. ale întregului popor.

Odată cu elanul și izbînzile ostașilor noștri pe cîmpurile de luptă ale independenței și ale unirii tuturor românilor, sînt vrednice de subliniat conștiința socială și patriotismul care au însflețit în permanență ideologia unirii și

Prof. univ. dr. doc. Mihnea Gheorghiu, președintele Academiei de Științe Sociale și Politice, roștind Cuvîntul de deschidere a celei de a III-a Sesiuni științifice de comunicări a Muzeului de Istorie al Republicii Socialiste România.

Participanți la lucrările ședinței plenare — aspect din Aula muzeului.

neatîrnării, gîndirea istorică, social-politică a intelectualității noastre progresiste, ai cărei frunțași — cărturari, oameni de știință și cultură — au participat activ, și cu gîndul și cu fapta, la realizarea marelui nostru țel.

Sesiunea noastră urmărește să puncteze cu fermitate înțelesul general-valabil al cîtorva din marile momente ale acestei lupte îndelungate pentru libertatea națională și socială a poporului român, precum și concepția românească despre libertatea și egalitatea tuturor celorlalte națiuni, concepție ilustrată admirabil, încă de acum o sută de ani, de editorialul din revista „Dacia viitoare”, care scria: „ca socialiști, noi fiind dușmani ai acestei despoieri de la om la om, nu putem fi decît împotriva celei de la popor...”.

În programul lucrărilor celor cinci secțiuni ale Sesiunii figurează de asemenea frăția de arme româno-rusă pe cîmpul de luptă, la care se alătură voluntarii bulgari, precum și o amplă judecată de valoare asupra ecourilor în contemporaneitate ale evenimentului aniversat, semnificația actuală a luptei poporului român pentru unitatea, independența și suveranitatea statului său, pe pămîntul strămoșesc, care ni se înfățișează, în continuare, ca o minunată tradiție patriotică și progresistă întru apărarea cuceririlor noastre revoluționare, după victoria socialismului în România sub steagul Partidului Comunist Român.

Concluziile noastre, în această privință, vor sublinia odată în plus faptul că partidul nostru, preluînd cele mai bune tradiții ale mișcării muncitorești din țara noastră și ridicîndu-le pe trepte superioare, apreciînd și finalizînd adevărul socialismului științific că „eliberarea națională creează cadrul eliberării sociale”, s-a sîtuat în tot cursul existenței sale în primele rînduri ale luptei pentru independența, pentru libertatea deplină a patriei și poporului, pentru libertatea, independența și progresul tuturor națiunilor.

Deschizînd lucrările Sesiunii științifice de comunică dedicate Centenarului Războiului de Independență, vă rog să primiți, din partea Prezidiului Academiei de Științe Sociale și Politice, colegiale urări de succes.